

רשומות

קובץ התקנות

26 ביולי 1956

624

י"ח באב תשט"ז

עמוד

1068	תקנות בתים משותפים (תיקון מס' 3), תשט"ז—1956
1068	תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא יינות) (תיקון), תשט"ז—1956
1069	תקנות הטיס (אגרות), תשט"ז—1956
1075	תקנות הטיס (רשיונות לשימוש בכלי טיס בשירותי תעופה), תשט"ז—1956
1077	תקנות הטיס (ועדת חקירה), תשט"ז—1956
1078	צו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא) (תיקון מס' 6), תשט"ז—1956
1080	צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון התוספת), תשט"ז—1956
1080	רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 3), תשט"ז—1956
1082	צו הקנייה מס' 601

מדור לשלטון מקומי

1082	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7), תשט"ז—1956
1083	חוק עזר לכפר-אטא (בניית ביבים), תשט"ז—1956
1085	חוק עזר לכפר-סבא (פיקוח על כלבים), תשט"ז—1956
1086	חוק עזר לפרדס חנה (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשט"ז—1956
1087	חוק עזר לעספיא (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956
1089	חוק עזר לקרית מוצקין (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשט"ז—1956
1090	חוק עזר לראמה (רשיונות לרובלים והפיקוח עליהם), תשט"ז—1956
1092	חוק עזר לראמה (שחקים), תשט"ז—1956

חוק בתים משותפים, תשי"ג — 1952

תקנות בתים משותפים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10 (ה), 32 (ד), 39, 50 ו-53 לחוק בתים משותפים.
תשי"ג — 1952 י, אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנה 22 לתקנות בתים משותפים, תשי"ג — 1953 (להלן — התקנות העיקריות),
תסומן כתקנה 23 ולפניה, מתחת לכותרת „סימן ד' : שונות“, תיווסף תקנה זו:

22. מקום שרשמו בעלי הדירות הסכם במשרד רישום הקרקעות כאמור
בסעיף 21 (א) לחוק, או מקום שרואים תקנות של אגודה שיתופית כהסכם
כאמור בסעיף 21 (ג) לחוק, ירשום הרושם הערה על כך בפנקס בדף הרישום
של כל דירה.

הוספת
תקנה 23

2. בתוספת השניה לתקנות העיקריות —

(1) בפרט 1 (ה), במקום „עם רישום הבית בפנקס“ יבוא „עם מתן צו הרישום“;
(2) אחרי פרט 1 יווסף פרט זה:

„א. בעד תיקון צו רישום —

(א) עם הגשת הבקשה לתיקון 8. — ל"י

(ב) עם הגשת התנגדות 5. — ל"י

(ג) עם מתן צו התיקון — לכל דירה שלא

צויינה בצו המקורי 20. — ל"י;

תיקון התוספת
השניה

(3) בפרט 2, אחרי „בעד ביטול הרישום בפנקס“ יווסף „עם מתן צו הביטול“.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתים משותפים (תיקון מס' 3), תשט"ז — 1956“.

השם

פנחס רוזן

י"ב באב תשט"ז (18 ביולי 1956)

שר המשפטים

(חמ 702)

¹ ס"ח 113, תשי"ג, עמ' 8; ס"ח 150, תשי"ד, עמ' 121; ס"ח 100, תשס"ו, עמ' 10.
² ס"ח 113, תשי"ג, עמ' 8; ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 1074; ס"ח 101, תשט"ו, עמ' 140.

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד — 1954

תקנות בדבר יצוא יינות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד — 1954 י,
אני מתקין תקנות אלה:

1. אחרי תקנה 18 לתקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא יינות), תשט"ז —
1956 י, תיווסף תקנה זו:

18. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר
1956).

הוספת
תקנה 18א

¹ ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 187.
² ס"ח 110, תשט"ו, עמ' 800.

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בתמוז תשט"ז (5 ביולי 1956).
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא יינות) (תיקון)".
- השם תשט"ז—1956.

קדיש לזו
שר החקלאות

ט' באב תשט"ז (17 ביולי 1956)
(חמ 73700)

חוק הטיס, 1927

תקנות בדבר אגרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

- "כלי טיס" — כמשמעות אירון בחוק;
- "בעל של כלי טיס" — לרבות אדם המחזיק כלי טיס מכוח הבעלים וכן קברניט כלי טיס;
- "בית מכס" — בית המכס שבשדה התעופה;
- "אגרה שנתית כוללת" — אגרה לשנת כספים או לחלק ממנה;
- "תקנות הטיס" — תקנות הטיס (רשימות לעובדי טיס), תשט"ז—1956;³
- "רשיון" — רשיון שניתן או אושר בהתאם לתקנות הטיס;
- "הגדר" — כמשמעותו בתקנות הטיס.

2. (א) בעד נחיתה כלי טיס בשדה תעופה ישלם בעליו אגרת נחיתה לפי סך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס, כלהלן:

סך כל המשקל שהותר בק"ג	שיעור האגרה בלירות
עד 1,000	2.250
למעלה מ-1,000 עד 1,500	4.500
למעלה מ-1,500 עד 2,000	8.000
למעלה מ-2,000 עד 2,500	11.000
למעלה מ-2,500 עד 3,000	13.000
למעלה מ-3,000 עד 4,000	16.000
למעלה מ-4,000 — בעד כל 200 ק"ג נוספים או חלק מהם	4.000

- (ב) בעל של כלי טיס המשמש באופן קבוע וייחודי לטיסות שהן בגדר טיסות תובלה מסחרית בינלאומית, ישלם בעד נחיתה כלי הטיס בשדה תעופה אגרת נחיתה כלהלן:

מספר הנחיתות בחודש באותו שדה תעופה לפי סדר הנחיתה	שיעור האגרה באחוזים מהאגרה הקבועה כתקנה זו
---	--

בעד 20 הנחיתות הראשונות — לכל נחיתה	100%
בעד 10 הנחיתות שלאחריהן — לכל נחיתה	60%
לכל נחיתה שמעל ל-30 הנחיתות הראשונות	50%

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2551; ס"ח 33, תש"י, עמ' 73.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 615, תשט"ז, עמ' 912.

3. (א) בעד שיכון כלי טיס במוסך ישלם בעלו לכל מטר מרובע מהשטח התפוס על-ידי כלי הטיס, אגרת שיכון בשיעור של 40 פרוטה לכל 24 שעות או חלק מהן שהן למעלה מ-8 השעות הראשונות.

(ב) בתקנה זו "השטח התפוס על-ידי כלי טיס" — מספר המטרים המרובעים שהוא כפולת ממד האורך הגדול ביותר של כלי טיס בממד הרוחב הגדול ביותר של כלי הטיס, וכשהשטח התפוס על-ידי כלי טיס אינו שווה למספר שלם של מטרים מרובעים, רואים אותו כאילו הוגדל עד למספר השלם של מטרים מרובעים.

אגרת חניה

4. בעד חניית כלי טיס יבשתי בשדה תעופה למעלה מ-8 שעות רצופות ישלם בעלו אגרת חניה, ששיעורה הוא מחצית האגרה הנקובה בתקנה 3.

אגרת עגינה

5. בעד עגינת כלי טיס ימי בשדה תעופה למעלה מ-8 שעות רצופות ישלם בעלו אגרת עגינה ששיעורה הוא רבע האגרה הנקובה בתקנה 3.

סייג

6. (א) הוראות התקנות 2, 3, 4 ו-5, אינן חלות על כלי טיס —

(1) שאינו ממונע ;

(2) המשמש באופן קבוע וייחודי לאחד מאלה ;

(א) צבא-הגנה לישראל ;

(ב) ממשלת ישראל ;

(ג) שירות דיפלומטי של מדינה זרה ;

(ד) ארגון האומות המאוחדות ;

(3) המשתתף בחיפושי הצלה.

(ב) הוראות תקנה 2 אינן חלות על כלי טיס הנוחת בשדה תעופה —

(1) נחיתת אונס ;

(2) לאחר שיצא ממנו לטיסה שמטרתה ניסוי כלי הטיס בלבד, בתנאי שתינתן הודעה מוקדמת לשלטונות שדה התעופה על הכוונה לערוך טיסה כאמור.

(ג) הוראות התקנות 1 עד 15 אינן חלות לגבי שדות תעופה המוחזקים בידי צבא-הגנה לישראל.

אגרות לנבי
כלי טיס
בתיקון

7. (א) כלי טיס שנמצא בשדה תעופה למטרות תיקונים בלבד, ושוכן, חונה או עוגן במקום הנקבע לתיקונים כאמור, ישלם בעלו אגרת שיכון, חניה או עגינה, הכל לפי הענין, כלהלן :

שיעור האגרה באחוזים מהאגרות
הנקובות בתקנות 3, 4 ו-5

עד 15 יום	100%
למעלה מ-15 עד 30 יום	80%
לתקופה שלמעלה מ-30 יום	50%

(ב) הוראות תקנה זו לא יחולו על בעל של כלי טיס לפי תקנות 8 ו-10.

8. בעל של כלי טיס המשמש באופן קבוע וייחודי לטיסות שהן בגדר טיסות תובלה מסחרית בינלאומית ושמקיים בסיסו הראשי בשדה תעופה ישראלי, ישלם אגרות שיכון, חניה או עגינה ששיעורה מחצית האגרות הנקובות בתקנות 3, 4 ו-5.

9. כלי טיס הבא מחוץ לארץ, שאינו משמש למטרות מסחריות ואשר לבעליו יש כרטיס תייר אויר של הפדרציה הבינלאומית לתעופה (Federation Aeronautique International) יהיה פטור מן האגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5 בארבעים ושמונה השעות הראשונות לנחיתה.

10. בעל של כלי טיס הרשום בישראל והמשמש באופן קבוע וייחודי לטיסות שאינן בגדר טיסות תובלה מסחרית בינלאומית, ישלם אגרת נחיתה, שיכון, חניה או עגינה, ששיעורה הוא רבע מהאגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5, בתנאי שבעד כל נחיתה, או בעד כל יום של שיכון או של חניה או של עגינה שלמעלה מעשר נחיתות או עשרה ימים של שיכון או של חניה או של עגינה באותו חודש בכל שדות התעופה, יהיה שיעור האגרה שמינית מהאגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5.

11. היה כלי טיס הרשום בישראל משמש באופן קבוע וייחודי לצרכי פעולותיו של קלוב התעופה לישראל או לצורך שימוש הפרטי של בעל, וסך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס אינו עולה על 3000 ק"ג, יהא בעלן רשאי לשלם במקום האגרות הנקובות בתקנות 2, 3, 4 ו-5 אגרה שנתית כוללת לפי סך כל המשקל, שהותר לאותו כלי טיס כלהלן:

סך כל המשקל שהותר בק"ג	שיעור האגרה בלירות
עד 1,000	5,000
למעלה מ-1,000 עד 1,500	8,000
למעלה מ-1,500 עד 2,000	12,000
למעלה מ-2,000 עד 3,000	20,000

12. (א) בעל של כלי טיס הבא מחוץ לארץ או היוצא לחוץ לארץ, ישלם בעד כל נוסע, בין שהנוסע מביא אתו חפצים ובין שאינו מביא, אגרת נוסעים בשיעור של 800 פרוטה.

(ב) האגרה שנקבעה בתקנת משנה (א) כוללת תשלום בעד העברת חפציו של נוסע מכלי הטיס דרך בית המכס אל מקום כל שהוא בבנין המרכזי של שדה התעופה או על ידו וכן בעד העברת חפציו ממקום כל שהוא בבנין המרכזי של שדה התעופה או על ידו דרך בית המכס אל כלי הטיס. במקום שהשירותים המפורטים בתקנת משנה זו אינם ניתנים, לא תיגבה אגרה זו.

(ג) הוראות תקנה זו לא יחולו לגבי נוסע השוהה בשדה התעופה כבתחנת מעבר וכן לגבי נוסע הבא בכלי טיס שאינו מופעל לשם מטרות מסחריות.

13. (א) בעד כל אחד מהשירותים המפורטים בתקנת משנה (ב), שניתנים בשדה תעופה, תשולם אגרת פריקה, טעינה והעברה לכל 10 ק"ג או חלק מהם בשיעור של 160 פרוטה.

(ב) ואלה הם השירותים:

(1) פריקת משאות מכלי טיס והעברתם לבית המכס;

(2) העברת משאות מבית המכס לכלי רכב שעל יד בית המכס וטעינתם על כלי הרכב;

בעל כלי טיס
שמקיים בסיסו
הראשי בישראל

כלי טיס ישראלי
המשמש לטיסות
שאינן בגדר
טיסות תובלה
מסחרית
בינלאומית

אגרה שנתית
כוללת במקרים
מסויימים

אגרת נוסעים

אגרת פריקה,
טעינה והעברה

- (3) פריקת משאות מכלי טיס, העברתם לכלי רכב שעל יד בית המכס וטעינתם על כלי הרכב ;
- (4) פריקת משאות מכלי-רכב, שעל יד בית המכס והעברתם לבית המכס ;
- (5) העברת משאות מבית המכס לכלי הטיס וטעינתם על כלי הטיס ;
- (6) פריקת משאות מכלי רכב שעל יד בית המכס, העברתם לכלי הטיס וטעינתם על כלי הטיס.

אגרת שירות
משאות

14. (א) (1) בעד שירותים לגבי משאות — הרמתם, הורדתם, הזזתם, פתיחתם, סגירתם, סידורם וכיוצא באלה — שניתנו בשדה התעופה על ידי אחד מעובדיו לפי הזמנה, תשולם לכל שעה אגרת שירות בסך 1.500 לירות.

(2) לצורך תקנת משנה זו, רואים שירות כאמור שניתן —

- (א) בבית המכס ונמשך פחות מרבע שעה — כאילו היה נמשך רבע שעה ;
- (ב) מחוץ לבית המכס ונמשך פחות מחצי שעה — כאילו היה נמשך חצי שעה.

(ב) בעד שימוש בטרקטור או מולג-הרמה לצורך השירות כאמור בתקנת משנה (א), תשולם — נוסף על האגרה הקבועה בתקנת משנה (א) — אגרה בשיעור 10 לירות לכל שעה או חלק ממנה (כולל זמן ההסעה למקום העבודה וחזרה), בתנאי שבעל של כלי הטיס הרשום בישראל, המשימש באופן קבוע וייחודי לטיסות שאינן בגדר טיסות חובלה מסחרית בינלאומית, ישלם אגרה של 2.500 לירות לכל רבע שעה או חלק ממנה.

15. בעד ניקוי רצפתו של כלי טיס, תשולם אגרת ניקוי לפי סך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס כלהלן :

אגרות ניקוי

שיעור האגרה כלירות	סך כל המשקל שהותר בק"ג
7.000	עד 14.000
9.000	למעלה מ-14.000 עד 21.000
14.000	למעלה מ-21.000

16. בעד מתן תעודת רישום לכלי טיס, תשולם אגרה בשיעור 5 לירות.

אגרת
תעודת רישום

17. בעד מתן תעודת כושר טיסה לכלי טיס וכן בעד חידוש תעודה כאמור או מתן תוקף לה, תשולם אגרה לפי סך כל המשקל שהותר לאותו כלי טיס, כלהלן :

אגרת תעודת
כושר טיסה

שיעור האגרה כלירות	סך כל המשקל שהותר בק"ג
5	עד 3.000
10	למעלה מ-3.000 עד 5.700
20	למעלה מ-5.700 עד 15.000
30	למעלה מ-15.000

18. בעד בדיקת כושר טיסה של כלי טיס על ידי בודק מטעם אגף התעופה האזרחית, ישולמו ההוצאות הממשיות שהוצאו על ידי אגף התעופה האזרחית לצורך הבדיקה האמורה.

הוצאות בדיקת
כושר טיסה

19. בעד מתן רשיון, חידושו אישורו או כל שינוי בו לפי בקשת בעלו, תשולם אגרה כלהלן:

סוג הרשיון		בעד מתן הרשיון או חידושו	בעד שינוי הרשיון
		שיעור האגרה בלירות	שיעור האגרה בלירות
(1)	טייס פרטי	4.—	1.—
(2)	טייס מסחרי	5.—	3.500
(3)	טייס מסחרי בכיר	7.500	3.500
(4)	טייס לתובלה בנתיבי אויר	7.500	5.—
(5)	טייס דאון	1.—	1.—
(6)	טייס של בלון שאינו מחובר	1.—	1.—
(7)	טייס פרטי של הליקופטר	4.—	1.—
(8)	טייס מסחרי של הליקופטר	10.—	3.500
(9)	נווט-טיס	5.—	3.500
(10)	מכונאי-טיס	5.—	3.500
(11)	אלחוטאי-טיס	5.—	3.500
(12)	אלחוטאי-טיס לרדיו-טלפון	1.—	—
(13)	מכונאי סוג 2 לבדק כלי טיס	5.—	3.500
(14)	מכונאי סוג 1 לבדק כלי טיס	5.—	3.500
(15)	מפקח על תנועה אווירית	5.—	3.500
(16)	קצין מבצעי אויר	5.—	3.500

20. (א) בעד בחינה הנערכת בקשר למתן רשיון או חידושו תשולם אגרת בחינה בשיעור הנקוב להלן:

סוג הרשיון		בחינות מעשיות		בחינות עיוניות	
		בחינה שלמה	בחינה חלקית	בחינה שלמה	בחינה חלקית
שיעור האגרה בלירות					
(1)	טייס פרטי	5.—	3.—	1.—	1.—
(2)	טייס מסחרי	15.—	5.—	8.—	2.—
(3)	טייס מסחרי בכיר	20.—	5.—	12.—	3.—
(4)	טייס לתובלה בנתיבי אויר	30.—	10.—	16.—	4.—
(5)	טייס דאון	1.—	1.—	1.—	1.—
(6)	טייס של בלון שאינו מחובר	1.—	1.—	1.—	1.—
(7)	טייס פרטי של הליקופטר	5.—	3.—	1.—	1.—
(8)	טייס מסחרי של הליקופטר	20.—	5.—	12.—	3.—
(9)	נווט-טיס	10.—	5.—	16.—	4.—
(10)	מכונאי-טיס	10.—	5.—	16.—	5.—
(11)	אלחוטאי-טיס	5.—	5.—	5.—	5.—
(12)	אלחוטאי-טיס לרדיו-טלפון	1.—	1.—	1.—	1.—
(13)	מכונאי סוג 2 לבדק כלי טיס	3.—	3.—	8.—	5.—
(14)	מכונאי סוג 1 לבדק כלי טיס	3.—	3.—	8.—	5.—
(15)	מפקח על תנועה אווירית	2.—	2.—	8.—	3.—
(16)	קצין מבצעי אויר	—	—	12.—	4.—

(ב) בעד בחינה הנערכת בקשר למתן הגדר נוסף או חידושו תשולם אגרת בחינה בשיעור הנקוב להלן:

בחינות עיוניות		בחינות מעשיות		סוג ההגדר
בחינה חלקית	בחינה שלמה	בחינה חלקית	בחינה שלמה	
שיעור האגרה בלירות				

(1) הגדר לטייסים שלא פורט להלן:

לגבי כלי טיס —

עד 14.000 ק"ג 10.— 5.—

למעלה מ-14.000 ק"ג 15.— 10.—

(2) הגדר מכשירים 15.— 5.— 10.— 4.—

(3) הגדר הדרכה 15.— 5.— 5.— 2.—

(4) הגדר למכונאי־טייס לגבי

כלי טיס —

עד 14.000 ק"ג 10.— 5.—

למעלה מ-14.000 ק"ג 15.— 5.—

(5) הגדר למכונאים סוג 2 לבדק

כלי טיס 5.—

(6) הגדר למכונאים סוג 1 לבדק

כלי טיס 8.—

(7) הגדר פיקוח 3.—

(ג) נוסף לאגרות לפי תקנות משנה (א) ו־ (ב) ישלם כל נבחן את כל ההוצאות הממשיות שהוצאו על ידי אגף התעופה האזרחית בקשר להפעלת כלי הטיס לצרכי הבחינה.

21. בעד בדיקה רפואית הנערכת בקשר למתן רשיון, חידושו או כל שינוי בו, ישולמו ההוצאות הממשיות שהוצאו על ידי אגף התעופה האזרחית, לגבי אותה בדיקה.

הוצאות
בדיקה רפואית

22. בעד מתן העתק מאושר של תעודה או רשיון מהתעודות והרשיונות המפורטים בתקנות אלה, תשולם אגרה בשיעור לירה אחת.

אגרת העתק
תעודה
או רשיון

23. בעד מתן יומן מסעים לכלי טיס תשולם אגרה בשיעור שתי לירות.

אגרת יומן

24. תקנות הטיס (אגרות), תשי"ב—1952 * — בטלות.

ביטול

25. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטיס (אגרות), תשט"ז—1956“.

השם

ה' באב תשט"ז (13 ביולי 1956)

(חמ 75520)

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

* ק"ת 281, חשי"ב, עמ' 781.

חוק הטיס, 1927

תקנות בדבר רשיונות לשימוש בכלי טיס בשירותי תעופה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927, פסקאות 14 ו-15 לתוספת הראשונה של דבר המלך על הטיס במושבות (הטלת החוקים), 1937, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„השר“ — שר התחבורה או מי ששר התחבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן;

„רשיון“ — רשיון שניתן לפי תקנות אלה;

„כלי טיס“ — כמשמעותו אירון בחוק;

„נוסעים“ — לרבות בני אדם המוסעים בתמורה בכלי טיס לצורך הדרכה;

„טובין“ — לרבות טובין המובלים בכלי טיס על מנת להצניחם, לזרקם, לפזרם או לרססם מהאוויר.

שימוש
בכלי טיס

2. לא ישתמש אדם בכלי טיס לשם הולכת נוסעים או הובלת טובין בתמורה או לשם טיסה לצרכי מסחר או עסק, בין בעצמו ובין על ידי עובדיו, תוך כדי עבודתם ולצורך עבודתם, אלא לפי רשיון מאת השר ובהתאם לתנאי הרשיון.

מתן רשיון

3. (א) השר רשאי לתת רשיון אם הוא סבור —

(1) שמתן הרשיון הוא לטובת הציבור;

(2) שלרשותו של מבקש הרשיון עומדים ציוד וצוות מתאימים ומספיקים וכי הוא יכול לנהל את מבצעיו באופן שיבטיח דרגה גבוהה ביותר של בטיחות, רציפות, סדירות ויעילות.

(ב) השר רשאי להתנות את מתן הרשיון בתנאים לכל דבר שימצא לנכון וביחוד לכל דבר מהדברים האלה:

(1) הכשרתם ונסיונם של המועסקים בהפעלת כלי הטיס, בבדק שלהם ובמתן שירותים להם;

(2) כלי הטיס, המנועים וציוד העזר שעל מבקש הרשיון להשתמש בהם;

(3) הילוכי הבדק והשירות שמבקש הרשיון ינהג לפיהם;

(4) קווי התעופה שמבקש הרשיון יקיים והילוכי מבצעים שינהג לפיהם;

(5) תדירות השירותים שיוצעו ולוח הזמנים לשירותים אלה;

(6) קביעת התנאים בהם יוצעו השירותים ותעריפי דמי הנסיעה, דמי ההובלה ותשלומים אחרים שיידרשו;

(7) הדרכים והאמצעים בהם יבטיח מבקש הרשיון תשלום פיצויים בעד נזק, לרבות נזק לצד שלישי, שייגרם עקב מבצעיו ושהוא אחראי לאותו נזק על פי דין.

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2551; ס"ח 33, תש"י, עמ' 73.

² ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 707, עמ' 563.

³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

(א) בקשה לרשיון תוגש בטופס ובאופן שיורה עליו השר, ותכיל —

(1) שמו המלא, מענו ואזרחותו או נתינותו של המבקש; אם המבקש הוא חברה, יצורף לבקשה העתק של תזכיר ההתאגדות ותקנות ההתאגדות של החברה;

(2) הוכחה, להנחת דעתו של השר, שלרשות המבקש הון מספיק למימון המפעל;

(3) פרטים בדבר המבצעים המוצעים ובדבר המנגנון העומד לרשות המבקש או שבדעתו להקימו לשם ביצוע אותם המבצעים;

(4) מספר כלי הטיס לסוגיהם, המנועים לסוגיהם וכמות ציוד העזר שהמבקש רוצה להשתמש בהם לצורך מבצעיו;

(5) פרטים בדבר חלקי חילוף שברשות המבקש ואפשרויותיו לביצוע תיקונים, בדק ושירותים;

(6) פרטים בדבר הכשרתם ונסיונם של המועסקים על ידי מבקש הרשיון בהפעלת כלי הטיס, כבדק ובמתן שירותים להם;

(7) פרטים בדבר קווי תעופה, תדירות השירותים ולוח הזמנים של המבצעים המוצעים;

(8) התנאים בהם יוצעו השירותים ותעריפי דמי הנסיעה, דמי ההובלה ותשלומים אחרים שיידרשו;

(9) פרטים אחרים שהשר ידרוש אותם.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) מבקש רשיון, שאינו תושב ישראל או חברה רשומה בישראל, אינו חייב להמציא פרטים בדבר כלי טיס שהוא משתמש בהם במבצעים המבוצעים בשלמותם מחוץ לישראל או בדבר המועסקים על ידיו אך ורק מחוץ לישראל.

5. תקפו של רשיון יהיה לתקופה שתיקבע בו על ידי השר.

6. השר רשאי להשעות רשיון או לבטלו —

(1) אם השימוש ברשיון נוגד, לדעתו, את טובת הציבור;

(2) אם בעל הרשיון אינו ממלא אחרי תנאי הרשיון;

(3) אם בעל הרשיון אינו ראוי עוד, לדעתו, להשתמש ברשיון.

7. (א) בקשה לחידוש רשיון תוגש בטופס ובאופן שיורה עליו השר ותכיל את הפרטים המפורטים בתקנה 4 (א), אלא אם השר פטר את המבקש ממסירת הפרטים, כולם או מקצתם.

(ב) הוגשה בקשה לחידוש הרשיון כאמור לא יאוחר משלושה חדשים לפני פקיעת תקפו של רשיון, יראו את הרשיון שפקע תקפו כאילו עומד בתוקף עד התאריך בו יודיע השר לבעל הרשיון את החלטתו בדבר חידוש הרשיון.

8. המבקש רשיון או חידוש רשיון ישלם בעדו אגרה בשיעור של 50 לירות לשנה.

9. (א) השר רשאי למנות מפקח לצורך תקנות אלה (להלן — המפקח).

(ב) מפקח רשאי להיכנס לכל מקום על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות תקנות אלה.

10. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידיו לפי תקנות אלה.

תקפו של רשיון

השעיית רשיון וביטולו

חידוש רשיון

סמכויות המפקח

איסור להפריע למפקח

11. אין בהוראות תקנות אלה כדי לגרוע מכוחם של הסכמים בינלאומיים דו-צדדיים בעניני תעופה אזרחית בין ישראל לבין מדינות אחרות. סייג
12. העובר על הוראות תקנות אלה, דינו — קנס עשרים לירות בעד העבירה הראשונה וענסים וקנס חמישים לירות או מאסר שלושה חדשים בעד כל עבירה נוספת. ענשים
13. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ח בטבת תשי"ז (1 בינואר 1957). תחילת
14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטיס (רשיונות לשימוש בכלי טיס בשירותי תעופה)". השם

השט"ז—1956.

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

ה' באב תשט"ז (13 ביולי 1956)
(חמ 75526)

תקנות הטיס (ועדת חקירה), תשט"ז—1956

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לתוספת הראשונה לדבר המלך על הטיס במושבות (הטלת חוקים), 1937 ג, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 א, אני מתקין תקנות אלה:

מינוי ועדה
לתקירת תאונה

1. הועדה ששמות חבריה מפורטים בתוספת, תחקור בדבר מסיבות התאונה אשר אירעה ביום כ"א בתמוז תשט"ז (30 ביוני 1956) לאוירון של קלוב התעופה לישראל 4X ADE בשדה תעופה דב בתל-אביב.

סמכויות הועדה

2. לוועדה נתונות הסמכויות של ועדת חקירה שנתמנתה לפי פקודת ועדות חקירה³, ושהוענקו לה כל הסמכויות שאפשר להעניק לוועדת חקירה כזו לפי סעיף 5 לפקודה האמורה.

תחילת

3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ב בתמוז תשט"ז (1 ביולי 1956).

השם

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטיס (ועדת חקירה), תשט"ז—1956".

התוספת

הרכב הועדה

מרדכי לאופר — יושב ראש
שמואל עמית, עו"ד — חבר
שלמה ירקוני — חבר
רב סרן מיכאל קנר — יועץ מקצועי.

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

כ"ה בתמוז תשט"ז (4 ביולי 1956)
(חמ 75522)

¹ ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 707, עמ' 568.
² ע"ר תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

פקודת המכס

צו בדבר הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 158 לפקודת המכס¹, וסעיפים 14 (א) ו-17 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור :

1. תיקון התוספת לתוספת לצו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא), תשט"ו—1955³ —

(1) בחלק א', אחרי פרט 102 יוסף פרט זה :

א	ב	ג	ד	ה
מספר סידורי	המוצר	הסחורה	שיעור הישבון המכס היחידה בפרוטות כ"פ	התנאים
103.	מוצרי מזון המכילים סוכר, גלוקוזה, או סוכר וגלוקוזה	(1) סוכר ; (2) גלוקוזה נוזלית של 430—450 כומי	100%	

(2) בחלק ג', אחרי פרט 321 יוספו פרטים אלה :

322.	מספריים	גלמי להבים מחושלים מפלדה	100% (1) אם הסחורה שוחררה על ידי רשות המכס לאחר כ"א באב תשי"ד (20 באוגוסט 1954) ; (2) אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר י' בחשון תשט"ז (26 באוקטובר 1955)
323	תכשיטים מלאכותיים	(1) שרשראות חמרן בלתי מצויות ; (2) חרוזים, פנינים ואבני חן עשויים זכוכית	100% (1) אם הסחורה שוחררה על ידי רשות המכס לאחר י' בסבת תשט"ו (1 בינואר 1955) ; (2) אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר י' באדר תשט"ו (1 במרס 1955)
324	מוצרי כסף ומצויי כסף	כסף כבוליון בלוחות ובגרגירים	100%
325	קפיצי ריפור במכו"נ	תיל פלדה לקפיצים בלתי מצופה	100% אם הסחורה שוחררה על ידי רשות המכס לאחר י' בתמוז תשי"ד (10 ביולי 1954) וה' מוצר הוצא לחו"ל לאחר אותו תאריך
326	חלקי חילוף למכוניות ולטרקטורים	(1) מוטות כרום ניקל (2) מוטות פלדה מהסוג Free Cutting Steel (3) ברזל ופלדה לטרנסמיסיה (4) פחי ברזל (5) כדורי פלדה	98% אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר ח' בכסלו תשי"ד (15 בנובמבר 1953).

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ס"ב, עמ' 403 ; ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1588, עמ' 131.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 534, תשט"ו, עמ' 1241.

(3) בחלק ד', לאחר פרט 406 יווסף פרט זה :

א	ב	ג	ד	ה
מספר סידורי	המוצר	הסחורה	שיעור הישבון המכס היחידה בפרוטות ב%	התנאים
407	רוכסנים	(1) רוכסנים בלתי מוגמרים (2) סרטי רוכסנים (3) חלקי רוכסנים	100%	(1) אם הסחורה שוחררה על ידי רשות המכס לאחר י"א בתשרי תשי"ד (20 בספטמבר 1953) ; (2) אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר ט' בשבט תשט"ו (1 בפברואר 1955)

(4) בחלק ה' —

(א) בפרט 507, טור ה', במקום "בין כ"ז בניסן תשי"ד (30 באפריל 1954) לבין ט"ז בטבת תשט"ז (31 בדצמבר 1955)" יבוא "לאחר כ"ז בניסן תשי"ד (30 באפריל 1954)";

(ב) אחרי פרט 514 יווסף פרט זה :

515	תיבות לאריות פרי הדור	סרטי פלדה גליים משוננים שמי"ד דוהיהם 3/8 אינץ' × 0.5 מילי מטר המיוחדים לשימוש במכונה 29" (Beka)	100%	אם הסחורה שוחררה על ידי רשות המכס לאחר כ' בכסלו תשט"ז (5 בדצמבר 1955) והמוצר הוצא לחו"ל לאחר אותו תאריך.
-----	-----------------------	--	------	--

2. בטלים —

ביטול

- (1) צו המכס (החזרת מס מכס על מוצרי כסף), תשי"א—1951⁴ ;
- (2) צו המכס (החזרת מס מכס על גלוקוזה לייצור סוכריות), תשי"ג—1952⁵ ;
- (3) צו המכס (החזרת מס מכס על סוכר ששימש לייצור סחורות שהוצאו לחו"ל), תשט"ו—1954⁶.

3. לצו זה ייקרא "צו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא) השם (תיקון מס' 6), תשט"ז—1956".

כ"ה בתמוז תשט"ז (4 ביולי 1956)
(חמ 728000)

לוי אשכול
שר האוצר

⁴ ק"ח 160, תשי"א, עמ' 887.
⁵ ק"ח 326, תשי"ג, עמ' 473.
⁶ ק"ח 177, תשט"ו, עמ' 15.

פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)

צו בדבר שינויים ברשימת המלאכות והעסקים שבתוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ³, בסוג ב, בקבוצה 2, במקום "בתי אוכל, בתי קפה, מסעדות, מזנונים וחדרי תה, שאין להם רשיון על פי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או פקודת השעשועים הציבוריים, 1935" יבוא "בתי אוכל, בתי קפה, מסעדות, מזנונים, חדרי תה, שאין להם רשיון על פי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, או פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, וכן חדרים שמכילים בהם תה, קפה ושאר משקאות, כריכים, עוגות וממתקים לשם חלוקתם מחוץ לאותם חדרים, ואין להם רשיון כאמור".

2. לצו זה ייקרא "צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון התוספת), תשט"ז—1956".

כ' בתמוז תשט"ז (29 ביוני 1956)

(חם 74033)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 111.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' כס' ג, עמ' 1.
³ ק"ח 344, חשי"ר, עמ' 608.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו מתן רשיונות יבוא, 1939

תיקון רשיון יבוא כללי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רשיונות יבוא, 1939 ¹, אני מתקן רשיון יבוא כללי, תשי"ג—1953 ², כך:

1. בתוספת —

(1) אחרי פרט 5 יוסף פרט זה:

"6. המזונות המפורטים בנספח ג' וסחורות אחרות — למעט אלה המפורטות בנספח ד' — המובאים על ידי ימאי בבואו לישראל, אם הוכח להנחת דעתו של המנהל או הפקיד שהורשה לכך על ידי (להלן — המנהל), כי נקנו בחוץ לארץ על ידי הימאי מתמורת השכר ששולם לו במטבע חוץ, ובלבד ששוויים של המזונות והסחורות שיובאו על ידי תוך שלושה חדשים אינו עולה על — 270 לירות פו"ב.

בפרט זה — "ימאי" — תושב ישראל המצוייד בפנקס שאושר על ידי המנהל והמשרת בצוות כלי שיט."

¹ ע"ר 1030, תוס' 2 מס' 0068, עמ' 1201.
² ק"ח 342, חשי"ג, עמ' 750.

„נספח ג'

(פרט 6 לתוספת)

חומס	דגים בציר
עדשים	פירות מיובשים
אורז	זרעי פרג
בשר משומר	גרעיני מאכל
נקניק	תבלין
אגוזים ושקדים	סוכר
שום	

נספח ד'

(פרט 6 לתוספת)

סיגריות, סיגרים וטבק מעובד	אריגי טכסטיל ומוצריהם.
משקאות משכרים	נעלים ומוצרי עור
מוצרי חרסינה וחוכית לשימוש ביתי	קרפ לסוליות
(כולל פירקס)	קלפים
כיריים ותנורים לגז	אופניים
עור בקר וגדי (בוקס ושברו)	מכוניות
מסגרות למשקפיים	חלקי חילוף למכוניות
משקפי שמש	אופנועים
נייר צילום	צמיגים
מכוונות בשר ביתיות מס' 1 — 5	בקבוקי גומי
מכוונות תפירה ביתיות	תכשיטים חקויים
כיריים ותנורים חשמליים	בדים ויריעות פלסטיים מסוג
מקררים חשמליים	המשמש לייצור מפות שולחן,
גרמופונים, למעט מחליפי תקליטים	לרבות מוצרי בדים ויריעות
מקלטי רדיו	כאמור
מאווררים	בולי דואר
מגהצים	עטים נובעים, לרבות עטים
מכוונות כביסה חשמליות	כדוריים
ממזגי אויר	תמרוקים ותכשירים קוסמטיים.

2. תחילתו של תיקון זה היא ביום כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956).
3. לתיקון זה ייקרא „רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 3), תשט"ז—1956".

כ"ג בתמוז תשט"ז (2 ביולי 1956)

(חמ 74054)

א. א מ י ת
מנהל המכס והבלו בפועל

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 601

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, סעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 51 מיום 27.12.1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1159 מיום 1.1.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של גוידו טורטי מבירות (מס' סידורי 51).
2. צו הקנייה מס' 52 מיום 24.1.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29.1.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של אברהם יום טוב בנבנישתי מסלונקי (מס' סידורי 27).
3. צו הקנייה מס' 53 מיום 13.1.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1166 מיום 5.2.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של נתן שורץ מוסיילשקי (מס' סידורי 25).
4. תחילתו של צו זה היא ביום ב' באב תשט"ז (10 ביולי 1956).

י. דגון
הממונה על רכוש האויב

ב' באב תשט"ז (10 ביולי 1956)
(חם 72010)

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 023, עמ' 70.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית גליליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום פרט ס"ח יבוא פרט זה:

החלפת פרט
ס"ח בתוספת

„(ס"ח) המועצה המקומית גליליים.

תאריך הקמתה: כ"ה בשבט תשי"א (1.2.51).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

גושים: 6423; 6596; 6601; 6602 פרט לחלקי חלקות 5, 6, 7 הנמצאים דרומה

מציר הכביש המערבי החלק המערבי של הגוש 6424 שגבולו המזרחי

גובל עם שטח התכנית תגפ/432, פרט לחלקה 18, 6595 פרט לחלקי

חלקות 1, 2, 3, 13 הנמצאים מערבה מפסי הרכבת;

חלקות: 9, 17—20, 43, 44 בגוש 6422; חלקי חלקות 11, 12, 13 הנמצאים

מזרחית מפסי הרכבת וצכונה מציר הכביש המקשר בגוש 6603; חלקה

10 בשלמותה, וחלקי חלקות 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 16 ו-17 הנמצאים

מזרחה מפסי הרכבת בגוש 6604.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7), תשט"ז—1956“.

השם

ישראל בריהודה
שר הפנים

כ"ז בתמוז תשט"ז (6 ביולי 1956)
(חם 8011)

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ח 345, תשי"ג, עמ' 701.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-אתא בדבר בניית ביבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-אתא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

”ביב” — כולל תעלת שופכין, הפירה לבניית ביבים, צינורות ואבזורים המשמשים לבניית ביבים;

”ביב פרטי” — ביב המשמש נכס אחד בלבד;

”ביב ציבורי” — ביב שאינו ביב פרטי;

”מועצה” — המועצה המקומית כפר-אתא;

”ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי לצורך חוק-עזר זה;

”מהנדס” — מהנדס המועצה או מהנדס אחר שנתמנה על ידי המועצה לבניית ביבים;

”נכסים” — בנינים וקרקעות שבאזור שיפוט של המועצה;

”הוצאות לבניית ביב” — לרבות ריבית המשתלמת על מילווה, שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הבניה, וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה בניה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

”בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין אם לאו, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין אם לאו.

הודעה על בניית
ביב ציבורי

2. החליטה המועצה לבנות ביב ציבורי, יודיע ראש המועצה בכתב על החלטה זו לבעלי אותם הנכסים שהביב ישמש אותם.

ההוצאות
וחלוקתן

3. (א) בהוצאות בנייתו של ביב ציבורי ישאו בעלי הנכסים שניתנה להם הודעה כאמור בסעיף 2, לפי גודל השטח של הנכס שהביב משמש אותו.

(ב) עם סיום בניית הביב ימציא ראש המועצה לכל אחד מבעלי הנכסים ההייבים לשאת בהוצאות הבניה לפי סעיף קטן (א) השבון ההוצאות החלות עליו.

(ג) בעל נכסים שהומצא לו חשבון כאמור חייב לסלקו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת החשבון.

(ד) הוראות סעיף קטן (א) יחולו על בניית ביב שהתחילו בה לפני תחילת תקפו של חוק עזר זה והשלימוה לאחר מכן.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי ראש המועצה לדרוש מכל אחד מבעלי הנכסים החייבים בהוצאות הבניה של ביב ציבורי לפי סעיף זה לשלם למועצה, תוך חדשים מיום הדרישה, על חשבון ההוצאות האלה סכום שלא יעלה על 75 אחוזים מסכום ההוצאות המשוערות. הסכום ששולם על חשבון ההוצאות כאמור ינוכה מסכום החשבון לפי סעיף קטן (ב).

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

4. לא יבנה אדם ביב פרטי, אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הנבלות
על בניית
ביבים פרטיים
בניית ביב פרטי

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת בעל נכסים —
(1) לבנות לנכסיו ביב פרטי שיחובר לביב ציבורי;

(2) לשנות או לתקן ביב פרטי שבנכסיו.

(ב) ההודעה לפי סעיף קטן (א) תכלול את המועד והתנאים לביצוע העבודה.

(ג) בעל נכסים שיקבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה במועד שנקבע בהודעה.

6. (א) לא מילא בעל נכסים אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5 (א) במועד שנקבע, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל נכסים.

סמכויות
ראש המועצה

(ב) אדם שבנה ביב שלא לפי הוראות סעיף 4, או בעל נכסים שביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 (א) שלא לפי התנאים הכלולים בהודעה, רשאי ראש המועצה לבנות את הביב, להרסו או לשנותו, או לבצע את העבודות כהלכה, ולגבות את ההוצאות מבעל הנכסים שבהם נבנה הביב.

7. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן המתקבל על הדעת לכל נכס כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה או כדי לבצע כל עבודה שראש המועצה רשאי לבצע לפי הוראות חוק עזר זה.

סמכויות
ראש המועצה
להיכנס לנכס

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

8. המצאת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס הנידון בהודעה, או נתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.

פסירת הודעות

9. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 4, 5 או 7 (ב), דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) וראש המועצה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שהומצאה לו עליה הודעה כאמור בסעיף 5.

ענשים

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-אתא (בניית ביבים), תשטז—1956“.

השם

ב. נ א מ ן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפר-אתא

כ"ב בתמוז תשטז (1 ביולי 1956)

(המ 83448)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-סבא בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית כפר-סבא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל כלב“ — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;

„לוחית-מספר“ — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;

„רשיון“ — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;

„מועצה“ — המועצה המקומית כפר-סבא;

„תחום המועצה“ — אזור שיפוטה של המועצה.

חובת רשיון
ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיה חייב ברשיון ולוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום, ושבמקום ציבורי יחזיק בכלב כשהוא קשור היטב.

בקשת רשיון
וחקפו

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך, אישרה המועצה את בקשתו, תתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

(ב) המועצה תנהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון וכל בעל כלב ימציא למועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתה.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום ה-31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרה

4. (א) המועצה תגבה אגרה של 1.500 לירות בעד כל רשיון, וכן אגרה של 100 פרוטות בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן ובקר בעד שני כלבים ואילו עיוור יהיה פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

סירוב ליתן
רשיון וביטולו

5. (א) המועצה רשאית לסרב ליתן רשיון, או לבטל רשיון שניתן במקרים אלה:

(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;

(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;

(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;

(4) בעל הכלב הורשע בדיון יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936, או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור.

(ב) המועצה שביטלה רשיון לפי סעיף זה, לא תחזיר את האגרה ששולמה לפי

סעיף 4.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות המועצה.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.³

(ג) היה הסירוב למתן רשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5 (א) (3) או (4), ובעליו הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירתו למאורות המועצה על כוונתו להגיש לבית משפט כוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב אלא אם בית המשפט יחליט על כך, בתנאי שבעליו ישלם למועצה בתחילת כל תקופה של עשרים ואחד יום, שלפני זמן החלטת בית המשפט, סכום שהוא כפולת 750 פרוטות בעשרים ואחד.

7. (א) כלב משוטט ללא מחסום שאין על צווארו לוחית-מספר, רשאי שוטר או פקיד המועצה להשמידו.

(ב) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות המועצה.

(ג) כלב שנמסר למאורות המועצה לפי סעיף קטן (ב), לא יושמד אלא אם ימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר. המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ד) כלב שנחפס לפי סעיף קטן (ב), לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה אלא לאחר שימציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות המועצה וישלם למועצה 750 פרוטות לכל יום מימי ההחזקה.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 5 לירות, ואם היחה העבירה נמשכת, דינו — קנס לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שהורשע בדיו.

9. חוק עזר לכפר סבא (פיקוח על כלבים), תשי"ב—1952⁴ — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-סבא (פיקוח על כלבים), תשט"ז—1956".

נחאשר.

מרדכי סורקיס

ראש המועצה המקומית כפר-סבא

כ"ג בתמוז תשט"ז (2 ביולי 1956)

(חם 83180)

ישראל בריהוד

שר הפנים

³ ע"ר 1010, חוס' 1 מס' 481, עמ' 242.
⁴ ק"ת 271, תשי"ב, עמ' 1041.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לפרדס-חנה בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית פרדס-חנה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

ה"מועצה" — המועצה המקומית פרדס-חנה;

ה"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה לצורך חוק עזר זה;

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.

„אולם ציבורי“ — אולם המשמש לצרכי עינוג ;

„עינוג“ — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה ;

„מקום ציבורי“ — מקום שיכולים להתאסף בו יותר מ־50 אנשים, לרבות אולם ציבורי ;

„בעל“ — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו ;

„פסולת“ — אפר ובדלי סיגריות, קופסאות, קופסאות סיגריות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה.

עישון 2. לא יעשן אדם באולם ציבורי.

זריקת פסולת 3. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי.

מודעות 4. בעל של מקום ציבורי יקבע בו במקומות הנראים לעין מודעות מוארות שאת תכנן, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

מכירת גרעינים
אין פיצוחם 5. לא ימכור אדם ולא יפצח באולם ציבורי גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

ענשים 6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.

השם 7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדס-חנה (שמירת הנקיון ואיסור העישון) תשט"ז — השם
1956“.

ב. ש ו ר צ מ ן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פרדס-חנה

כ"ב בתמוז תשט"ז (1 ביולי 1956)
(חמ 848003)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעספיא בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת
הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית עספיא חוק עזר זה :

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית עספיא ;

„עסק“ — עסק או מלאכה מן המפורטים בתוספת ;

„עוסק“ — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;

„מס“ — מס עסקים מקומי שהוטל על פי חוק עזר זה ;

„ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי

חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„שנה“ — שנת כספים.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

- הטלת מסים
2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני ה־1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.
- (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
- (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
- (ד) עוסק ששילם את המס והתחיל לאחר מכן לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.
- תשלום המס
3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.
- (ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־1 באפריל, אולם לפני ה־1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון של המס תוך חודש ימים ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.
- (ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.
- כמכירות ראש המועצה
4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב מכל אדם, שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימציא לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב כל ידיעה או מסמך הדרושים, לדעתו, לכיצוע הוראות חוק עזר זה.
- (ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבאזור שיפוטה של המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.
- עבירות וענישים
5. אדם שעשה אחת מאלה —
- (1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה ;
- (2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),
- דינו — קנס 20 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של 2 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.
- פסור
6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.
- תחילה
7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).
- הוראות מעבר
8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1956/57, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
- השם
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעספייא (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956“.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	עד 100	25	בית בד
15	101 עד 200	20	בית קפה
20	201 עד 350		גידול בקר — לכל ראש בקר שגילו משנה אחת ומעלה
25	351 עד 500	1	גידול טבק — לכל ק"ג, הנחלה לייבוש
40	501 ומעלה	0.050	גידול עוזים — לכל ראש צאן שגילו משנה אחת ומעלה
20	טרקטור	0.250	גידול חזירים — לכל ראש שגילו מ-6 חדשים ומעלה
35	סחנה	2	גלנטריה
25	מאפיה או תנור	15	הובלת נוסעים במוניות — לכל מונית
100	מחצבה	30	הובלת משאות במכוניות משא — לכל מכונית — עד 3 טון
15	נגר	15	למעלה מ-3 טון
18	נפח	25	חנות מכולת שמספר לקוחותיה — עד 50
15	סנדלר		
5	פחח		
18	קצב		
10	רוכל		
175	שירות אוטובוסים	5	

ל ב י ב א ב ו ר ו כ נ

ראש המועצה המקומית עספיא

נתאשר.

י' בתמוז תשט"ז (19 ביוני 1956)
(חמ 84623)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לקרית-מוצקין בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

1. בסעיף 4 (ב) לחוק עזר לקרית-מוצקין (רשיונות לאופניים), תשי"ג—1953³, במקום תיקון סעיף 4 "100" יבוא "500".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-מוצקין (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשט"ז — השם 1956".

ל ג ר ו ש ק ב י ץ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-מוצקין

כ"ז בתמוז תשט"ז (6 ביולי 1956)
(חמ 85219)

אני מסכים.

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.
³ ק"ת 337, תשי"ג, עמ' 668.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראמה בדבר רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית ראמה;

„רוכל“ — מחזר עם סחורתו ממקום למקום לשם מכירתה, למעט מוכר ביצים או מוצרי חלב או מוכר עתונים;

„בית אירוח“ — מלון, אכסניה, פנסיון, בית מרגוע, בית החלמה, מסעדה, בית קפה, באר, מסבאה, מזנון, קנטינה, וכל מקום כיוצא באלה, שבו מספקים בתמורה לינה, אוכל או משקה לצריכת בני אדם בו במקום, למעט קיוסק או בית פרטי שבו מספקים בתמורה לינה, אוכל או משקה ללא יותר מחמישה בני אדם ליום;

„עגלה“ — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעלי חיים; „המפקח“ — מי שראש המועצה הרשהו בכתב לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;

„רשיון“ — רשיון שניתן לפי חוק עזר זה.

רשיון לרוכלים

2. (א) לא יעסוק אדם בתחום המועצה כרוכל אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.

3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש המועצה.

רשיון לשימוש בעגלה

(ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה².

4. (א) המבקש רשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא כל מסמך וידיעה בקשר לרשיון לפי דרישת ראש המועצה.

בקשה לרשיון וחידושו

(ב) רוכל הרוצה לחדש רשיונו, יגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

5. מתן רשיון או סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו והפקעת תקפו לזמן מסויים או לחלוטין, מסורים לשיקול דעתו של ראש המועצה.

מתן רשיונות ותנאים

6. תקפו של רשיון יפקע ביום 31 במרס שלאחר תאריך נתינתו.

תוקף רשיון

7. רוכל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו, ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיידרש לכך.

הצגת רשיון

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.

8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורי של עגלתו במקום נראה לעין מספר מספר עגלה שניתן לו על ידי ראש המועצה.
9. בעד מתן רשיון או חידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן הרשיון לאחר ה-30 בספטמבר תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד.
10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה.
11. (א) לא יעסוק רוכל בעסקו בין בעגלה ובין בצורה אחרת —
 (1) באותו חלק מתחום המועצה שהמועצה הכריזה עליו בהודעה שהוצגה במשרדה כשטח שאסור בו לעסוק בעסקי רוכלות;
 (2) בבתי אירוח.
- (ב) לא יעמיד רוכל את עגלתו או את דוכנו ולא ירשה לאחר להעמידם בגינה ציבורית, במקום ספורט או עינוג.
12. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק את עגלתו או את דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על סעיף 11.
- (ב) לא סילק רוכל את עגלתו או את דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום החניה לעגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.
14. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראמה (רשימות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשט"ז—1956".

תוספת

(סעיף 9)

שיעור האגרה	לירות
אגרת רשיון לפי סעיף 2	2.—
אגרת רשיון לפי סעיף 3 (א)	5.—

ש פ י ק ח נ א ד י ב
 ראש המועצה המקומית ראמה

נתאשר.

ט"ו בתמוז תשט"ז (24 ביוני 1956)
 (המ 854700)

י ש ר א ל ב ר - י ה ו ד ה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראמה בדבר שווקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הנדרות
 „המועצה” — המועצה המקומית ראמה;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 „שוק” — כל אחד מהשווקים הציבוריים שגבולותיהם מפורטים בתוספת הראשונה, לרבות כל מקום אחר שהמועצה אישרה אותו כשוק ציבורי;
 „מוכר” — לרבות אדם המציג סחורה למכירה, בין שמכרה ובין שלא מכרה;
 „בהמה” — בקר, צאן, גמלים, תואים, חמורים, פרדים, סוסים, חזירים;
 „תוצרת חקלאית” — זרעים, גרעינים, מספוא, ירקות, פירות, עופות, ביצים, חלב ומוצריו, שמן, זיתים וטבק;
 „פקח” — אדם שראש המועצה מינהו בכתב להיות פקח לצורך חוק עזר זה.
2. (א) לא ימכור אדם סחורה אלא בשוק.
 (ב) הוראת סעיף-קטן (א) לא תחול על מכירת סחורה בחנויות. מכירת סחורה
3. לא ימכור אדם בהמה אלא בשוק. מכירת בהמות
4. מוכר ישלם למועצה בעד השימוש בשוק אגרה כאמור בתוספת השניה. אגרה
5. מוכר ינקח את המקום בשוק שבו הוא מציג את סחורתו ויחזיקנו במצב נקי להנחת דעתו של הפקח. שפירה על נקיון
6. לא יעלה אדם אש בשוק, בין לבישול ובין לחימום ובין לשריפת פסולת, אלא במקום ובתנאים שיקבע הפקח. העלאת אש
7. המוכר סחורה בשוק במשקל או במידה יחזיק את המאזניים, המשקלות או המידות במקום פתוח וגלוי באופן שהשקילה או המדידה תהא נראית לעיני הלקוחות והפקח. משקלות ומידות
8. (א) פקח רשאי לחקור כל אדם, לבדוק כל דבר ולהיכנס לכל מקום שבשוק כדי להבטיח את מילוין של הוראות חוק עזר זה.
 (ב) כל אדם הנמצא בשוק חייב למלא אחרי הוראות הפקח. סמכויות הפקח
9. פקח רשאי להרחיק, או להורות להרחיק, מן השוק כל דבר העלול לדעתו לפגוע בבריאות הציבור או כל אדם החולה במחלה מידבקת או הנראה לו חולה כאמור. הרחקה מן השוק
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה או המפריע לפקח במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות. ענשים
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראמה (שווקים), תשט”ו—1956”. השם

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 110.

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

המקומות שגבולותיהם מפורטים להלן ישמשו כשווקים:

שוק א': מזרח — הנכס של חנא סלימאן מורעב;

דרום — דרך;

מערב — בריכת המים של בית הספר והנכס של ג'מיל דאוד;

צפון — דרך.

שוק ב': מזרח — הנכס של אליאס עיסא סלימאן;

דרום — דרך;

מערב — הנכס של יוסף עווד והנכס של חביב שוכרי חנא;

צפון — הנכס של יוסף סלים עווד.

שוק ג': מזרח — דרך;

דרום — הנכס של יעקוב שאכר רשיד;

מערב — דרך;

צפון — הנכס של ח'ליל מוסא קיס.

שוק ד': מזרח — הנכס של עבדאללה ח'ורי והנכס של עבדאללה משרקי;

דרום — הנכס של חביב ח'ליל סמעאן;

מערב — הנכס של עבדאללה משרקי והנכס של סאלם ח'טיב;

צפון — הנכס של טועמה ח'ורי.

שוק ה': מזרח — דרך;

דרום — הנכס של אליאס סמארה;

מערב — דרך;

צפון — הנכס של פריד קאסם חוסיין.

שוק ו': מזרח — דרך;

דרום — הנכס של סעיד אברהים יוסף;

מערב — דרך;

צפון — הנכס של יוסף תובה.

שוק ז': מזרח — הנכס של אליאס ח'ורי אברהים;

דרום — הנכס של תופיק דיב;

מערב — דרך;

צפון — הנכס של שפיק חנא דיב.

שוק ח': מזרח — דרך;

דרום — דרך;

מערב — בית הבד של משפחת סעד;

צפון — הנכס של משפחת סעד.

תוספת שניה

(סעיף 4)

ה"עור האגרה

1. בעד מכירת תוצרת חקלאית: פרט לזיתים, שמן, טבק, ותבואות
 - (א) לכל משא הנישא בסל או ביד 100 פרוטות
 - (ב) לכל משא של בהמת-משא 250 פרוטות
 - (ג) לכל משא של מכונית 1000 פרוטות
2. בעד מכירת זרעים וגרעינים 3% ממחיר המכר
3. בעד מכירת זיתים טריים או כבושים — לכל ק"ג 10 פרוטות
4. בעד מכירת שמן — לכל ק"ג 20 פרוטות
5. בעד מכירת טבק — לכל ק"ג 50 פרוטות
6. בעד מכירת בהמה 3% ממחיר המכר
7. בעד מכירת סחורות אחרות שלא פורטו בתוספת זו 3% ממחיר המכר

ש פ י ק ח נ א ד י ב

ראש המועצה המקומית ראמה

נתאשר.

כ"ה בתמוז תשט"ז (4 ביולי 1956)

(חם 5478)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

תיקון טעויות דפוס

- בתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז — 1956, שנתפרסמו בקובץ התקנות 612, תשט"ז, עמ' 864, יש לתקן:
- (1) בכותרת-השוליים לתקנה 14, במקום "קביעת דרגת" צ"ל "קביעת דרגת נכות";
 - (2) בתוספת, בחלק א, פרק שלישי, בסעיף 17 (9), במקום "eumbarum" צ"ל "lumbarum";
 - (3) בתוספת, חלק ב, פרק ראשון, סעיף 1, אחרי המלה "זרחן" צ"ל פסיק.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).